

Felix Dobeš se narodil 20. dubna 1914 v Brně v německé židovské rodině.

Dříve bylo zvykem, že děti z česko-německých rodin chodily na střídačku do českých, nebo německých škol.

7:43 – 7:44 + 7:46+7:47

vystudoval všechny školy, ..., v němčině.

Sport se stal součástí jeho života už v raném věku. Měl rád fotbal, ale zároveň si oblíbil plavání a ping pong.

8:35 – 8:37 + 8:40 + 8:41-8:42 + 8:50 – 9:02

byl mistrem republiky v plavání ... a hlavně, ... miloval fotbal ... byl úspěšný brankář,... tak se dostal do Kutné hory, kde ho angažoval v podstatě židovský tým, tenkrát AFK Respo, Kutná Hora.

Ve firmě RESPO začal pracovat. Ale vše mu překazila válka. Jako Žid musel firmu opustit. Celou válku se schovával v Kamenném Újezdě na Sázavě.

Vždy se cítil být Čechem, válka v něm vyvolala odpor k němčině, proto si

11:18-11:19 + 12:57- 13:02

po válce... nechal změnit jméno, přejmenovat Deutsch na Dobeš.

Když skončila válka, přihlásil se do československé armády jako tlumočník. Po službě v armádě nevěděl co dál.

28:21 – 28:23 + 28:26 + 28:33

tak se vrátil sem do Kutné Hory ... do té továrny, kterou znal a kde měl dobrý zázemí.

V roce 1948 došlo ke kompletnímu znárodnění, a tak se stal dělníkem v AVII. Ve volném čase vedl kroužky němčiny a vychovával mladé plavce.

14:19 – 14:34

po letech si vzal moji babičku tak jsme získali dědu, který nás všechny vedl ke sportu.

Další změna přišla v roce 1967 s otevřením hotelu Mědínek na Palackého náměstí.

16:28 – 16:42

kde vlastně potřebovali někoho do recepce, kdo by to tam dokázal zorganizovat. A uměl jednat s lidmi a domluvit se v různých jazycích.

Nikdy mu nedělalo problém vzít s sebou všechny děti a někam vyrazit.

47:19 – 47:32

Vzal děti nebo vnoučata a šel s nimi do hospody. Jak on říkal, “Jdeme mezi lid.”

Vedl všechny ke sportu, rád jim četl.

Měl smysl pro humor a pro dělání si vtípků z různých lidí. Zároveň ale nebyl problém někomu poradit nebo pomoci. Jeho vliv na okolí byl úžasný, svým humorem a svou pozitivitou. Nikdy se nemračil. Na fotografiích se

46:03 – 46:08

tak vždycky on se usmívá. A hrozně moc A hrozně měl rád sluníčko.

Na pana Dobeše dodnes vzpomíná mnoho lidí v Kutné Hoře. Byl to

52:33 – 52:41

nositel dobré nálady. Takový ten, jak se řekne, pozitivní člověk.